

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/32/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3722202452
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3722202452.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovcej a sudcov Mgr. Ivana Kubínyho a Mgr. Zuzany Holúbkovej v spore žalobkyne A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, právne zastúpenej JUDr. Mariánom Rojkom, advokátom so sídlom Železničná 90/12, Považská Bystrica, IČO: 42 020 921, proti žalovanému C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, t. č. bytom C. XX, o vylúčení z užívania rodinného domu, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 1. decembra 2022, č. k. 4C/26/2022-46, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalobkyni priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie úplne vylúčil žalovaného z užívania rodinného domu súp. č. XXX, postaveného na parc. KNC XXX zastavaná plocha a nádvorie o výmere 305 m², všetko zapísané na LV č. XXXX, k. ú. C.. Žalobkyni náhradu trov konania nepriznal. Rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala vylúčenia žalovaného z predmetného rodinného domu. V žalobe žalobkyňa uviedla, že so žalovaným sú v rozvodovom konaní, počas manželstva kúpili rodinný dom, kde spolu žili s deťmi D., E. a C. až do tej doby, kedy bol žalovaný dňa 18.05.2022 obvinený z prečinu nebezpečného vyhrážania a následne vzatý do väzby. Žalobkyňa uviedla, že má vedomosť od vyšetrovateľa, že vyšetrovanie je ukončené, a preto má obavu, že sa žalovaný vráti do spoločnej domácnosti. Pobyť žalovaného v rodinnom dome podľa žalobkyne jednoznačne predstavuje pre žalobkyňu a jej deti traumy a je predpoklad, že žalovaný by sa voči nim mohol znova správať agresívne. Žalobkyni už žalovaný vyčítal, že ho dostala do väzby, že za všetko môže ona. Žalobkyňa cíti, že sa jej bude chcieť pomstiť. Spolužitie so žalovaným už bolo neúnosným, deti utekali z domu. Až teraz, keď sa žalovaný nachádza vo výkone väzby, začali normálne fungovať, nemajú strach prísť domov, konečne majú kľudný spánok a priestor na normálny vývin vo fungujúcej rodine.

2. V rozhodnutí súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný so žalobou súhlasil, nesúhlasil však s tým, že by svoje deti niekedy fyzicky alebo psychicky týral. To, že sa so žalobkyňou hádal, ešte neznamená, že by fyzicky alebo psychicky týral svoje deti. Hádky nevyvolával len on, môže za ne aj žalobkyňa, ktorá ho vyprovokovala.

3. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané a medzi stranami sporu za nesporné, že žalobkyňa a žalovaný sú bezpodielovými spoluvlastníkmi rodinného domu súp. č. XXX zapísaného na LV č. XXXX, k. ú. C.. Žalobkyňa, žalovaný a ich spoločné deti D., E. a C. bývali v predmetnom rodinnom dome v

spoločnej domácnosti, a to až do obvinenia žalovaného a jeho vzatia do väzby 15.05.2022. V súčasnosti v predmetnom rodinnom dome býva žalobkyňa s deťmi.

4. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 05.09.2022, č. k. 12T/77/2022-182, právoplatným dňa 05.09.2022, bol žalovaný uznaný vinným, že dňa 15.05.2022 okolo 13.00 h. v priestoroch rodinného domu č. XXX v C. pod vplyvom alkoholu agresívne búchal s dverami a s chladničkou, vulgárne nadával svojej manželke A. B., potom zúrivo hodil do umývadla tanier s jedlom, vyšiel z domu na terasu domu, odkiaľ kričal na svoju manželku, opätovne jej vulgárne nadával, vyhrážal sa jej, že ju zabije, rozreže, nahádže do žumpy, kde ju nikto nebude hľadať, potom vošiel opäť do domu a hádzal po poškodenej topánky, pričom jednou topánkou ju zasiahol, na čo poškodená privolala políciu, čím svojím konaním vzbudil u poškodenej A. B. dôvodnú obavu o jej život a zdravie seba, nakoľko obvinený C. B. v nadmernej miere požíval alkoholické nápoje, pod vplyvom ktorých bol neprimerane a bezdôvodne agresívny, pričom jeho agresivita sa stále stupňovala, teda inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a taký čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, tým spáchal prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona. Žalovaný bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní desať mesiacov vo výkone trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Žalovanému bolo uložené aj ochranné ambulantné protialkoholické liečenie.

5. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 28.09.2022 sp. zn. 6P/24/2022-71 bolo manželstvo žalobkyne a žalovaného rozvedené. Maloleté deti B. - E., nar. XX.XX.XXXX a C., nar. XX.XX.XXXX boli zverené na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok sú oprávnení obaja rodičia. Otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu mal. Terézie výživným vo výške 130 eur mesačne a na výživu mal. C. výživným vo výške 110 eur mesačne. Styk otca s maloletými deťmi súd neupravil. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie rozsudok nebol právoplatný. Z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplýva, že manželstvo žalobkyne a žalovaného si neplnilo svoj spoločenský účel a stalo sa len formálnym zväzkom. Medzi manželmi nastali vážne problémy, a to v dôsledku nadmerného užívania alkoholických nápojov žalovaným, v dôsledku čoho dochádzalo medzi manželmi ku konfliktom. Žalovaný sa voči žalobkyni a ich deťom správal agresívne, urážal ich a vulgárne nadával. Z odôvodnenia citovaného rozhodnutia ďalej vyplynulo, že deti majú so žalovaným narušený vzťah, nekomunikujú s ním a snažia sa mu vyhýbať. D. pri pohovore uviedla, že s otcom nechce žiaden kontakt ani po prepustení z výkonu trestu, nechce sa s ním stretávať. Žalovaný im veľmi ublížil, bol voči nim násilný, hrubý a fyzicky na ne útočil. Mal. E. sa vyjadrila, že otec nadmerne požíva alkohol, je agresívny a fyzicky im ubližoval. Po tom, čo bol žalovaný odsúdený, je spokojná a v dome je klud. Mal. C. sa s otcom nechce stretávať, má z neho strach.

6. Po zhodnotení všetkých skutočností a dôkazov súd prvej inštancie dospel k jednoznačnému záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná. Uviedol, že v danom prípade bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že v rodinnom dome v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobkyne a žalovaného žili v spoločnej domácnosti žalobkyňa, žalovaný a ich spoločné deti. Toto spolužitie bolo prerušené len vzatím žalovaného do väzby. Ďalej bolo v konaní preukázané násilné správanie žalovaného ako manžela voči žalobkyni ako manželke. Z vyššie citovaného právoplatného rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 05.09.2022, č. k. 12T/77/2022-182 vyplýva, že žalovaný hádzal po žalobkyni veci (a aj ju topánkou zasiahol). Už takéto správanie je možné z občianskoprávneho hľadiska považovať za násilné. Ďalej z vyššie uvedeného rozhodnutia vyplýva hrozba násillia žalovaného voči žalobkyni, keď tento hrozil, že žalobkyňu zabije, rozreže a nahádže do žumpy, kde ju nikto nebude hľadať. Táto hrozba násillia dosiahla takú závažnosť, že bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania trestného činu nebezpečného vyhrážania. Toto násillie a hrozba násillia voči žalobkyni objektívne spôsobili neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia žalobkyne a žalovaného. Situácia je o to vážnejšia, že svedkami násillného správania žalovaného a jeho nebezpečných vyhrážok vo vzťahu k žalobkyni, boli maloleté deti žalobkyne a žalovaného, tieto sa tak (celkom oprávnene) žalovaného boja a nechcú sa s ním stretávať, čo vyplýva z ich výpovedí v rozvodovom konaní.

7. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že násillné konanie žalovaného vyplýva z jeho závislosti na alkoholických nápojoch. Z tohto dôvodu bolo žalovanému uložené aj ochranné protialkoholické liečenie. Preto pokiaľ nedôjde k úspešnej liečbe žalovaného zo závislosti od alkoholu, nemožno predpokladať ani nápravu jeho násillného správania voči členom jeho rodiny. Násillné správanie žalovaného sa tak môže

kedykoľvek opakovať. To napokon tiež svedčí o neznesiteľnosti ďalšieho spolužitia žalovaného s členmi jeho rodiny v spoločnej domácnosti v predmetnom rodinnom dome.

8. Vychádzajúc z vyššie uvedeného mal súd prvej inštancie za to, že pomery v predmetnom rodinnom dome, v prípade, ak by sa žalovaný z výkonu trestu odňatia slobody vrátil do spoločnej domácnosti, by nedovoľovali dom pokojne užívať bez strachu žalobkyne a detí o svoje zdravie a život, prípadne o život a zdravie ostatných členov domácnosti a je tak nevyhnutné vylúčiť žalovaného z užívania predmetného rodinného domu. Preto súd prvej inštancie žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel.

9. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňi, ktorá bola v konaní v plnom rozsahu úspešná, a preto by mala nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko jej žiadne trovy konania nevznikli.

10. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. V odvolaní uviedol, že súd v rozhodnutí uvádza, že so žalobou súhlasil, avšak nikdy s ňou nesúhlasil. Vždy sa na každý návrh odvolal. Ak s tým súhlasil, tak ho zrejme sudkyňa nepochopila. V žiadnom prípade nesúhlasí s rozsudkom. Momentálne sa od 08.12.2022 nachádza na slobode, bol prepustený z výkonu trestu na podmieňené prepustenie za výborné a vzorné správanie počas jeho výkonu trestu. Chce poukázať na uznesenie krajského súdu sp. zn. 19Co/100/2022-43. Podotkol, že bol za svoj skutok prečin nebezpečného vyhrážania odsúdený a nevidí žiaden dôvod, aby bol vylúčený z užívania jeho rodinného domu, ktorý budoval spolu s manželkou. To, čo prezentuje a ako vypovedá jeho manželka, že má pocit, že sa jej bude chcieť pomstiť a naďalej sa správať agresívne voči nej a jej deťom, nie je pravdou. Svoj skutok oľutoval, priznal a bol za to odsúdený v trvaní 10 mesiacov nepodmieňené. Manželka podala neodkladné opatrenie zákaz priblíženia a zákaz vstupu do ich rodinného domu a toto opatrenie Krajský súd v Trenčíne zrušil. Je toho názoru, že boli porušené jeho práva ako občana Slovenskej republiky a využitie situácie jeho manželky, že bol vo väzení. Súdu vie predložiť dôkaz, že sa k svojim deťom nikdy nesprával agresívne, a to že vypovedali, že sa ho boja, bolo spôsobené a ovplyvnené jeho manželkou, ktorá sa ho chce za každú cenu zbaviť. Jeho väzenie v trvaní 7 mesiacov splnilo svoj účel, bol prepustený na podmieňené prepustenie na skúšobnú dobu 1 rok a bude viesť riadny život. Nevidí dôvod prečo by mal byť vylúčený z užívania rodinného domu na základe pocitov jeho manželky, voči deťom sa nikdy nesprával agresívne a nikdy z neho nemali strach. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil.

11. Žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania. Uviedla, že podľa jej názoru súd prvej inštancie vyhodnotil v napadnutom rozhodnutí jednotlivé dôkazy aj celkové výsledky vykonaného dokazovania správne a na ich základe dospel k správnej závere. Odvolanie žalovaného neobsahuje žiadne konkrétne tvrdenie, ktoré by spochybnilo správnosť napadnutého rozsudku. Poukázala znova na rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 12T/77/2022 zo dňa 05.09.2022 a rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 6P/24/2022 z 28.09.2022, v ktorých konaniach bolo preukázané, že neznesiteľnosť spolužitia v dôsledku fyzického či psychického násillia má značnú intenzitu, spôsobuje také zníženie kvality spolužitia v spoločnom dome, že toto spolužitie je možné objektívne považovať za neznesiteľné. Existencia konkrétneho fyzického či psychického násillia, resp. hrozby takýmto násillím bola v konaní náležite preukázaná. Tiež je preukázané, že medzi fyzickým či psychickým násillím, resp. hrozbou takýmto násillím a neznesiteľnosťou spolužitia v spoločnej domácnosti existuje príčinná súvislosť. Je preukázané, že medzi ňou a žalovaným v čase, kedy žili v spoločnej domácnosti pretrvávali dlhotrvajúce nezhody v manželskom vzťahu. Vzťahy medzi nimi boli a sú veľmi vyhrotené, zároveň sú veľmi zlé vzťahy medzi žalovaným a deťmi, a to z dôvodu násillného a agresívneho správania žalovaného. Pokiaľ žalovaný poukazuje na to, že z výkonu trestu odňatia slobody bol podmieňené prepustený, toto nemá vplyv na rozhodnutie v tomto konaní. Podmieňeným prepustením nijako nepominula hrozba násillného a agresívneho správania žalovaného. Žalovaný účelovo neuvádza, že mu bolo uložené aj ochranné protialkoholické liečenie. Žalovaný nepreukázal, že by sa tomuto liečeniu podrobil, tiež nepreukázal, že by dôvod protialkoholického liečenia pominul, resp. či liečenie skutočne splnilo svoj účel, pričom toto je pre posúdenie dôvodnosti žaloby podstatnejšie ako podmieňené prepustenie z výkonu trestu. Bolo preukázané, že zo strany žalovaného dochádza k psychickému a fyzickému násilliu, v dôsledku nadmerného užívania alkoholu je tu hrozba takéhoto násillia alebo vyhrážania aj v budúcnosti. Toto konanie žalovaného spôsobuje neznesiteľné spolužitie, t.

j. pomery v dome žalobkyni a jej deťom bývajúcim v dome nedovoľujú dom pokojne užívať bez strachu o svoju osobu a bez strachu o život a zdravie ostatných členov domácnosti.

12. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec, pričom nariadil vo veci pojednávanie za účelom doplnenia dokazovania podľa § 385 ods. 1 v spojení s § 384 ods. 3 CSP, a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

13. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

14. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 CSP).

15. Podľa § 384 ods. 3 CSP odvolací súd môže doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366.

16. Podľa § 366 písm. d/ CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

17. V prejednávanej veci žalovaný vo svojom odvolaní neuvádza žiadne odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 CSP. Iba z obsahu jeho odvolania možno vyvodiť, že uplatňuje odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) a odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Žalovaný ďalej uplatňuje novoty v odvolacom konaní podľa § 366 písm. d/ CSP, spočívajúce v tom, že trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 05.09.2022, č. k. 12T/77/2022-182, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazaním na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, vykonal, bol podmiennečne prepustený na slobodu, pričom žalovaný tvrdil, že výkon trestu odňatia slobody splnil svoj účel, bude viesť riadny život, svoj skutok oľutoval, priznal a vykonal.

18. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, jeho podstata spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania, dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

19. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

20. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v zmysle ust. § 366 písm. d/ CSP použiť vtedy, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

21. Preskúmaním správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v čase jeho rozhodovania vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci a dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré mali oporu vo vykonaných dôkazoch. Vec aj správne právne posúdil. Súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými podstatnými skutkovými tvrdeniami strán, v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal, ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil, pričom prijaté právne závery aj náležite vysvetlil.

22. V dôsledku novôt uvedených žalovaným v jeho odvolaní, však odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné doplniť dokazovanie pred odvolacím súdom v zmysle ust. § 384 ods. 3 CSP, a to najmä za

účelom zistenia, či aj po vykonaní trestu odňatia slobody žalovaným naďalej pretrváva obava z fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takéhoto násillia vo vzťahu k žalobkyni alebo k spoločným deťom, ktoré bývajú so žalovanou v spoločnej domácnosti. Za týmto účelom považoval odvolací súd za potrebné nariadiť pojednávanie odvolacieho súdu, aby bezprostredne získal poznatky o vzájomných interakciách medzi stranami sporu a zároveň aby žalovanému poskytol možnosť uplatniť prostriedky procesnej obrany, ktoré nemohol uplatniť pred súdom prvej inštancie, spočívajúce v tvrdeniach a dôkazoch preukazujúcich nápravu jeho správania po vykonaní trestu odňatia slobody.

23. V preskúmvanej veci nebolo sporné, že žalovaný sa voči žalobkyni už v minulosti dopustil fyzického a psychického násillia, ktorá skutočnosť nesporne vyplýva jednak z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 05.09.2022, č. k. 12T/77/2022-182, právoplatného dňa 05.09.2022, ktorým bol žalovaný uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov vo výkone trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia a zároveň mu bolo uložené ochranné ambulantné protialkoholické liečenie, ako aj z rozvodového rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 28.09.2022 sp. zn. 6P/24/2022-71.

24. Súd prvej inštancie v preskúmvanom rozhodnutí konštatoval, že zo zisteného skutkového stavu vyplynulo, že násillné konanie žalovaného vyplýva z jeho závislosti na alkoholických nápojoch, z ktorého dôvodu bolo žalovanému uložené aj ochranné protialkoholické liečenie. Súd prvej inštancie konštatoval, že pokiaľ nedôjde k úspešnej liečbe žalovaného zo závislosti od alkoholu, nemožno preto predpokladať ani nápravu jeho násillného správania voči členom jeho rodiny, keď násillné správanie sa žalovaného sa môže kedykoľvek opakovať a spôsobiť nezniesiteľnosť ďalšieho spoluzitia žalovaného s členmi jeho rodiny v spoločnej domácnosti v predmetnom rodinnom dome.

25. Pre ďalšie rozhodnutie vo veci bolo preto pre odvolací súd rozhodujúce zistiť, či žalovaný sa súdom uloženému ochrannému protialkoholickému liečeniu skutočne podrobil a či žalovaný naďalej nepokračuje v užívaní alkoholických nápojov, pretože najmä pod ich vplyvom dochádzalo k fyzickému a psychickému násilliu zo strany žalovaného voči žalobkyni. Za týmto účelom odvolací súd žalovaného vypočul. Žalovaný pred odvolacím súdom uviedol, že protialkoholické liečenie po svojom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody absolvoval, resp. absolvuje ambulantnou formou u A. C. v C. F., tvrdil, že na kontroly dochádza mesačne. Uviedol, že posledná kontrola mala byť 14.12.2023 (v deň pojednávania odvolacieho súdu), avšak pre toto pojednávanie sa jej zúčastní v pondelok budúceho týždňa.

26. Tieto tvrdenia však žalovaný ani na výzvu odvolacieho súdu nevedel preukázať. Odvolaciemu súdu nevedel predložiť žiadne doklady, z ktorých by bol zrejmé, že súdom nariadené protialkoholické liečenie riadne absolvuje; žalovaný odvolaciemu súdu tvrdil, že nemá pri sebe peňaženku, v ktorej sa potrebné doklady nachádzajú. Zároveň žalovaný pri svojom výsluchu ďalšie požívanie alkoholických nápojov nepoprel, keď výslovne uviedol: „vypijem si, nehovorím, že nie... ja nehovorím, že si niekedy nevybijem, ale nepijem nejako extra...“.

27. Tvrdenia žalovaného, že s úspechom absolvoval súdom nariadenú protialkoholickú liečbu, resp. že naďalej nepokračuje v užívaní alkoholických nápojov, preto odvolací súd nemal za preukázané. Pritom práve požívanie alkoholických nápojov bolo podľa zisteného skutkového stavu spúšťačom násillného správania sa žalovaného voči žalobkyni a násillné správanie sa žalovaného voči žalobkyni pod vplyvom alkoholu bolo v minulosti preukázané, čo nepochybne vyplýva z vyššie citovaných rozsudkov Okresného súdu Považská Bystrica. Preto odvolací súd dospel k záveru, že naďalej existuje dôvodná obava, že by sa žalovaný mohol pod vplyvom alkoholu opätovne dopustiť fyzického alebo psychického násillia, alebo hrozby takéhoto násillia vo vzťahu k žalobkyni alebo k ich spoločným deťom. Túto obavu súdu podporilo aj správanie sa žalovaného na pojednávaní pred odvolacím súdom, keď z jeho vystupovania voči žalobkyni odvolací súd bezprostredným vnímaním zistil, že žalovaný reaguje na žalobkyňu výrazne výbušným spôsobom, agresívne, okamžite na každé vyjadrenie žalobkyne reaguje zvýšeným hlasom, konfliktné, čo by v budúcnosti v prípade spoluzitia v spoločnej domácnosti mohlo viesť k ďalším fyzickým alebo psychickým útokom na žalobkyňu, prípadne aj na deti, ktoré s ňou žijú v spoločnej domácnosti.

28. Z uvedených dôvodov bol odvolací súd bol toho názoru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď vylúčil úplne žalovaného z užívania predmetného rodinného domu v zmysle ust. § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorého úlohou je práve zabrániť domácejmu násilliu a ochrániť obeť domáceho

násilia, teda ochrániť slabšiu stranu aj za cenu zásahu do vlastníckeho práva druhého z manželov, nakoľko ešte väčšmi ako vlastnícke právo treba chrániť zdravie a život druhého manžela, ako aj členov rodiny bývajúcich v spoločnom dome či byte.

29. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni, ktorá bola v odvolacom konaní plne úspešná, priznal proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP o výške trov odvolacieho konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

31. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).